

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

اصول الفقه (حجیت ظواهر)

تعریف و اقسام شهرت

جلسه ۳۸۱

استاد شفیعی

تعریف و اقسام شهرت:

تعریف لغوی شهرت

الشهرة، لغة تتضمن معنى ذیوع الشئ و وضوحه. شهرت متضمن معنای ذیوع (شائع بودن) و وضوح

می باشد.

تعریف اصطلاحی:

۱. در علم داریه: به روایتی که روایت متعددی آن را نقل کرده اما به حد تواتر نرسیده، مشهور

می گویند.

۲. در علم فقه: به فتوایی که قائلین به آن زیاد هستند ولی به حد اجماع نرسیده باشد، مشهور

می گویند

اهمیت شهرت روایی:

مصنف: این قسم از شهرت در باب تعادل و تراجیح از جمله مرجحات خبرین متعارضین است.

شهرت فتوایی:

به فتوایی که قائلین متعددی دارد ولی به حد اجماع نرسیده، فتوای مشهور می گویند. و در مقابل

مشهور، قولی است که قائلینش کم هستند که به آن قول نادر می گویند.

شرط در شهرت روایی:

در تسمیه روایت به مشهور، شرط نیست که شهرت فتوائیه و عملیه بر وفقش باشد، چه بسا روایتی

مشهور است اما فقهاء به آن عمل نکرده اند.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

مقصود از شهرت فتوایی:

مقصود از شهرت، شیوع فتوا است به حدی که موجب اعتقاد به مطابقت آن با واقع باشد، البته به درجه قطع نرسد.

حجیت شهرت فتوایی:

بعضی (شهید اول) گفته اند: شهرت فتوایی حجت است بر حکمی که مطابقتش فتوا داده شده است.

قول مصنف:

هیچ دلیلی بر حجیت ظن ناشی از شهرت نداریم. اما خبری که مشهور به آن عمل کرده اند حجت است و لو اینکه ضعیف السند باشد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv